

ד' אהלי' בעמק

(להצנת נשף. שלום עליכם בעפולה)

מזלה של הצנה זו גרם שתחול דוקא עכשיו, אחרי שהקהל הולעט בשנה האחרונה בדיחות, שרזים והומור סקוט על ידי הקומקום והמסאטאי, והוא עורג לדבר של קיימא, ליצירה אמנותית רצינית. דבר שהוא לגבי האהלי' אך ורק בעין, בין הפרקים, שבא בעין המסקה בין הצנת אתה גדולה לשניה, ערב ההכנות ליצירה כבדה כירמיהו, בחינת פרפרה למעודה — הרי זה לקהלי' העמק דבר כשלעצמו, שהוא מחכה לו בכרוי' עינים שנה תמימה, הוא רגיל לראות בכל הצנה והצנה של האהלי' מעין גלוי חדש, שלב נוסף בסולם האמנות, יותר סדי העלה האהלי' את קהל מבקרו, כדי שיוכלו להסתפק במה שניהן בנשף זה, כל בקור ובקור של האהלי' הוא מאירע ומשום כך גדולות ומרובות התבי' עות והדרישות, מזה שניתן לו הרבה, גם נדרש הרבה.

השניאה העיקרית היא: לא צריך היה לחשוש כדכך מפני דברים שיש בהם תוכן, הצלחם של נשפיר' יכולה לשמש דוגמא ומופת, גם אצל שלום עליכם יש ויש למצוא כמה וכמה דברים חשובים יותר הראויים להצנה. אמנם היו בנשף דברים מוצלחים דיים שגרמו לקהל קורת רוח, הפרק מ' שיר השירים, הידוע כבר לקהלנו מהצנות קודמות, מצא גם עכשיו חן והשרה אותה רוח זכה של נשפיר' האמנותיים, שחיברו כדכך את האהלי' על העמק. מוצלח ביותר, לדעתי, הוא הכת' דיאלי אצל רוטשילד', במקצת ניכרת כאן השפעתו של גרנובסקי והתיאטרון הקמראי היהודי, חידוש שבחפיסה, בליטת הטיפוסים עיי הארה חרישה דמיונית.

סיכום: אמילו בנשף זה לא הכויב אותנו האהלי' בדרכי חיפושיו והמקורות בהצנה התיאטרלית ובתפיסתו האוריינלית, אולם מכאן — גם מוסר השכל: אסור לו לבוא לעמק מבלי להזיז במטען כבד יותר ורציני יותר, אנו מחכים לירמיהו, נחים איש גס'ו